

THU ĐÔNG 2012

1 THU THUỞ ẤY

Thuở ấy... vào mùa Thu
Hoàng hôn... sương phủ mịn mù!
Đường làng trơn trượt... anh gắng bước
Ngỏ hẻm nhà em... trăng sáng đèn lu!

Hỏi họp... anh không dám vào!
Bờ tre, bụi chuối xôn xao...
Chê anh... còn khờ dại lắm!
Khéo đèo bông... muốn trèo cao!

Buồn tuổi... anh quay về nhà...
Bên bếp lửa hồng... mẹ thít tha!
Con đi đâu... mà lạnh thế!
Anh vào phòng... khép cửa... thở ra!

Chăn mền thút thít... gheo anh
Hôm nay... thôi thất bại đã đành!
Chúa nhật... ngày nghỉ học...
Mạnh dạn lên... thuyền gió lướt nhanh...

Bên sông... nhìn ngóng ra ngoài
Trăng Thu... lấp lánh bóng hình ai!
Thì thầm... anh cầu nguyện...
Tình đã nhúm... xin chớ lạc loài!

2 LẠI MÙA THU

Năm nay... Thu lại về
Hồn ta lẫn lóc... giữa bến mê!
Vấn vương... nhớ về nguồn cội
Vần trăng... ai chia cắt... nào nề!

Ôi nhớ mùa Thu... năm xưa!
Đồng khô ruộng cạn... gặp gió mưa
Gió mây... c ùng một lòng cứu nước
Nụ cười chưa nở... lại khóc oà!!

Xót thương... đất Mẹ hiền lành!
Rơi vào tay Quý Đổ ma lạnh...
Xác thân Mẹ... đầy máu lửa
Chiều vàng... lá rụng... xót xa cảnh!

Lại thêm ... ác mộng ảo vờ!
Miền Nam tang tóc... tả tơi!
Biển rừng... xương trắng từng mảng
Xa phương lánh nạn... ghen cả lời!

Giờ đây... dù biêng biếc cách xa
Bức tranh tù ngục ở quê nhà...
Hồn ta bay bổng về bên ấy
Sóng Thần cuộn cuộn đuổi Tà Ma!

3 MÂY ĐEN

Mây đen và lá Thu vàng
Đông Tây... cổ đại hò vang
Phải chăng mặt đất... kỳ vận mặt!
Gây ra lắm chuyện bẽ bàng!

Bẽ bàng duyên phận khác nhau...
Bên này... vớ được chuyến tàu
Nhờ đồng tiền và chót lưỡi...
Biến đen thành trắng... trắng phau!

Đó dùng sức... đây dùng tiền
Khiến dòng đời điên đảo ngựa nghiêng
Nguồn sống lâm vào bế tắc!
Mặc cho ánh sáng than phiền!

Lên voi xuống vó... có sá gì!
Đôi bờ... đang mang tiếng thị phi!
Giống nhau... vì cùng chung ước vọng
Ảo mộng tương lai... rất ly kỳ!

Ôi gì gì... rồi cũng tiêu tan!
Hoa nào... cũng chịu cảnh úa tàn!
Độc tài... gian dối... đời là thế
Tiếng đời mai mỉa cảnh trái ngang!

4 THU CA

Mùa Thu là cửa Đất Trời
Lâng lâng rung cảm... chẳng hề vơi
Ươm mầm... những con tim nhạy cảm
Tiếng thơ ... lưu lại cho đời!

Mùa Thu thuở ấy... của Việt nam
Tức tưởi... lời thơ quá bẽ bàng!
Nhìn từng lá vàng... rơi rụng...
Ôi ảo vờ ... lắm trái oan!!

Rồi bao mùa Thu tiếp theo
Tuổi thơ, suốt lệ... ngập núi đèo
Xót thương mái tranh nghèo hiu quạnh!
Tình người nghiệt ngã... tựa gấu beo!!

Thu ơi... độ ấy... lá lìa cành
Lá nào... bị chà đạp giữa rừng xanh!
Lá nào... bập bênh giữa biển cả!
Ôi mong manh... sợi chỉ treo màn!

Giờ đây... gần 40 Thu qua...
Thu buồn... mang đến muôn nhà!
Cả Đất Mẹ... ôm mùa Thu Chết...
Mất cả Thu rồi... Lệ Thu Ca!!

5 LÁ THU RƠI

Ngày xưa... My Nương làm lỡ vì yêu!
Khiến trần gian trăm hướng ngàn chiều
Tiếng đời còn vang muôn thuở!!
Mỗi độ Thu về... gió hát hiu!

Ngày nay... Việt Cộng với lòng tham...
Hồ Ly quỷ quyết ... xác phàm
Bán linh hồn cho Hán tặc...
Mẹ Việt nam... tím ngắt cả Giang san!

Còn gì nữa đâu... hỏi Mẹ ơi!
Oán than... ngập cả đất trời!!
Bọn Thái thú ngậm yếm.. phăng phất
Vòng Kim Cô... khiến chúng tả toi!

Làm sao chống nổi lòng dân...
Ngàn năm... con cháu Tiên Rồng
Dù cho Xã Hội Đen...l ắm tráo trở
Sóng Thần vang dội... khắp Núi Sông

Tình thương, Chân lý muôn đời
Satan quỷ quyết... một thời thôi...
Đã đến ngày... chúng đền tội!
Hán Gian... tôi tớ... lá Thu rơi!

6 HỒN THU TEXAS

*Mây mù... mà chẳng thấy mưa!
Texas ơi... đất cát dư thừa
Thu về... lòng buồn mang mác
Lệ tình... sơn phết song thưa!*

*Song thưa... đưa mây đến phương nào!
Đất khô cằn...cảnh sống khát khao!
Nhỏ lệ nhìn Thu buồn chan chứa!
Hoa lá ngóng trông... quá nghẹn ngào!*

*Nghẹn ngào...vời vợi yêu thương!
Mây ơi...bay khắp nẻo đường
Bỏ rơi... hồn thơ ta khắc khoải!
Tháng ngày khô héo vấn vương!*

*Vấn vương...nghĩa Mẹ tình Cha
Cầu xin Thiên Địa hiệp hòa!
Khắc nghiệt lâu nay... xóa bỏ
Sa mạc khô cằn nở ngàn hoa*

7 XỨ CỜ HOA

Cuối mùa Thu... xứ Cờ Hoa
Mây mù ... ụp đến muôn nhà!
Cây, cỏ dại... cười vui hơn hờ!
Dòng sông đời... gánh chịu xót xa!

Xót xa... đất nước sẽ phai màu
Rồi đây... lảm chuyện đờn đau!
Tan vỡ... tình trời tình đất
Sao đành hoa nở... bị úa xau!

Phải chăng... vận chuyển đất trời
Leo đến đỉnh cao... phải chịu rớt rơi
Có không... không có...đời là thế!
Trần gian... cảnh sống tạm thời!

Nguyện cầu... mọi sự êm xuôi
Đắng cay... ươm mộng ngọt bùi
Cha Mẹ ... thương con hiếu thảo
Thu Đông tàn... vạn vật tốt tươi...

Lòng dạ lòng... sống cảnh bình an
Ao Thu lạnh lẽo... nắng chiều vàng
Ôm cả trời mây sao xuyên
Chuyến thuyền nhân loại hát ca vang.

8 LỜI HẸN XƯA

*Văng vẳng... tai nghe tiếng Thu...
Thì thầm trong gió... giữa mây mù!
Anh hỡi...nhớ chẳng thuở ấy
Chia tay rồi... trời đất âm u!!*

*Em vẫn chờ anh... ở cuối trời...
Bên thềm...đếm từng giọt lá rơi!
Tê buốt tâm can... hồn sầu héo
Thầm nguyện... xin anh chớ đổi đời!*

*Và cứ thế...bao Thu rồi hỡi anh!
Xót thương chiếc lá rời cành!
Ngoảnh mặt... nhìn cây trơ trọi!
U hoài... ôi cõi mong manh!*

*Em vẫn còn đây... mãi đợi chờ...
Thu buồn... tóc xóa phất phơ!
Tuồng làn gió từ xa đến...
Tim em như nước vỡ bờ!*

*Nhưng rồi có thấy anh đâu!
Lời hẹn xưa... nước chảy qua cầu
Dòng sông đời xuôi về biển cả...
Ngấn ngơ... bìm bịp gọi nhau!*

9 SƯƠNG MÙ

Sáng ra... chỉ thấy sương mù...
Bầu trời mờ ảo... âm u!
Hồn tôi như cụt hẳn!
Thì thầm... ời hỏi mùa Thu!

Cây xanh cũng đã đổi màu...
Vàng vàng... đỏ đỏ... tựa kề nhau...
Ánh mắt mộng mơ... đâu còn nữa!
Ngậm ngùi... mái tóc trắng phau!

Phố xá... lặng yên như tờ!
Lá vàng ời... về cõi mộng mơ!
Đó đây... đôi đường cách biệt!
Mây xám tiếc thương... về hững hờ!

Gió lạnh bờ vai... khẽ rung mình!
Ao thu... mặt nước vẫn lặng thình...
Mặt trăng tròn rơi đáy nước!
Đôi bờ lau lách... tỏ tâm tình!

Trời Thu... ôi quá lá lay!
Chim ời... mỗi cánh tìm bầy!
Gió mây ... nhìn ta đùa dờn...
Ôi... lòng hoang tím cả trời mây!!

10 THANKS GIVING 2012

*Lưng trời... mây trắng lưng lơ
Đại Dương bác gác... dưới sương mờ!
Thuở ấy khổ đau... gĩa từ quê Mẹ!
Cho con xuôi về đất mộng mơ!*

*Mộng mơ... nhưng chẳng ảo vờ
Dòng đời ru ngủ chiếc thuyền trôi...
Vì gió mây... còn quá cách biệt
Nên hồn con... nhiều lúc rã rời!*

*Nhưng rồi mọi việc... tạm yên
Tình người, tình đất... diệu hiền!
Vuôn đắp tim con... đầy ân nghĩa
Tạ ơn đời... vượt khỏi truân chuyên!*

*Truân chuyên... nay đã đổi màu!
Mừng vui hòa hợp cùng nhau...
Tạ ơn... đây là ơn phước!
Được Đấng Cao xanh... lái chuyến tàu.*

*Năm nay... lại mùa Tạ Ân...
Mùa Đông giá tuyết đến gần...
Khắc nghiệt... chỉ là thử thách...
Đấy đó mùa Xuân... tiếng sáo ngân ...*

11 ANH MƠ

Anh mơ... đến mùa Thu
Sương sa, gió cuốn mịt mù!
Có em... luôn bên cạnh...
Ấm lòng lữ khách viễn du!

Anh mơ... có mùa Thu
Kề vai nhau... chén tạc chén thù
Đường đời... dù muôn vạn nẻo!
Điều nhau ... thoát cảnh âm u!!

Em ơi... suốt đời anh vẫn mơ..
Dù cho tuyết trắng... đáng hững hờ!
Nhưng trong tim... còn hơi ấm...
Cầu xin...chớ đứt giây tơ!

Giấc mơ... nay đã chín mùi...
 Gian nan, vất vả... ngược xuôi...
Ông lái đò... quay nhìn sông nước...
Hoàng hôn tím cả... phương trời!

Tạ ơn...đất Mẹ trời Cha
Hương Thu ngây ngất...ngọc ngà...
Lá lìa cành...uơm long đất
Chờ Xuân đến...nở ngàn hoa!!

12 ĐỜI HOA

*Đa tạ... con được làm người...
Đóa hoa của đất Mẹ xanh tươi
Dâng hiến hương tình... cho muôn vật!
Hồn thơ, nốt nhạc...để lại đời...*

*Đa tạ... con đã làm con
Thờ Cha, kính Mẹ... đạo Hiếu vương tròn
Bè bạn, làng thôn... đầy ơn nghĩa
Con cháu Rồng tiên... dạ sắt son.*

*Tạ ơn... con có gia đình
Tình chồng nghĩa vợ... sáng lung linh
Cháu con Nội Ngoại đầy đủ...
Dòng đời trôi chảy... thuận nhân tình.*

*Tạ ơn...vùng đất Mới ngọt ngào!
Vòng tay nhân hậu... ánh trăng sao
Đã vớt tôi lên... từ vực thẳm
Thành Công dân Mỹ quốc... rất tự hào!*

*Đời hoa... rồi cũng héo tàn!
Côi trần khi hợp... khi tan...
Ngày mai... con về Cát bụi!
Theo Cha xao xuyên... ánh mây ngàn*

13 NGÀY TẠ ƠN

Hôm nay... ngày Tạ ơn
Mừng vui... ca ngợi bao Linh hồn!
Âu-Mỹ... đã xây mộng đẹp...
Ân phúc... tuôn tràn khắp núi non...

Trải qua bao Thế sự đổi dời...
Mỹ Quốc là đóa hoa tươi!
Hương sắc ngọt bùi cho trần thế
Bòa bình... thịnh vượng cứu đời!

Nhớ ngày đầu... con đến đây...
Tả tơi...ôm mảnh trăng gầy!
Nhờ lòng nhân hậu nước Mỹ
Cung đàn êm diệu gió mây!

Năm nay mùa Tạ ơn lại về
Cỏi trần hụp lặn... giữa bến mê
Tình người tan như gương vỡ!
Phương Đông le lói... dở trò hề!

Cầu xin sóng gió bình an!
Bốn phương cất cánh hợp đoàn...
Nguồn sống... ngàn năm tồn tại
Dòng sông đời mừng rỡ hò vang...

14 MÃI YÊU ANH

*Thế là... mùa thu sắp qua...
Anh ơi... suối lệ nhạc nhà!
Bóng hình anh... luôn lảng vảng...
Mây trắng bồng bênh... ôi xót xa!*

*Em luôn mơ thấy anh...
Đông về cây cối trơ cành...
Gieo té buốt... con tim khô héo!
Dòng đời sao quá mong manh!*

*Biết rồi đây... sẽ ra sao!
Hơi thở ngọt liệm... mới hôm nào!
Giờ như qua cầu nước chảy ...
Vắng trắng đáy nước... sóng xô xao!*

*Em vẫn mơ hoài anh ơi!
Mặc cho thế sự đổi dời...
Muôn đời ánh sáng vẫn tồn tại...
Tình em... mãi mãi chẳng hề vơi!*

*Thu qua... Đông lại về...
Ngoài trời mưa gió lê thê...
Lửa trong tim... vẫn nồng ấm
Em vẫn cửa anh... vẹn lời thề!*

15 MÙA ĐÔNG LẠI VỀ

Kìa mùa Đông lại trở về
Mây mù... xóa tóc bến mê...
Từng làn gió heo mây se lạnh
Tuyết ơi... rơi xuống vẹn lời thề!

Lời thề Trời Đất yêu thương
Nhân loại yên vui... cõi vô thường!
Mây gió... yêu nhau từ truyền kiếp
Ru hồn lữ khách chốn tha phương!

Tha phương... sự sống đổi dời
Cây cành trụi lá... đón trăng rơi
Nơi ấy...giờ đang chờ tuyết trắng...
Nơi đây tê lạnh... nghẹn cả lời

Nghẹn lời... biết tỏ cùng ai!
Cây xanh... xơ xác thờ dài!
Phải chi ta còn nơi ấy...
Đông về... tuyết trắng cả bờ vai!

Thôi thì...hãy gấn mà vui
Đời người... giấc mộng mà thôi
Thu Đông... là cửa trời đất...
Cớ sao...ta lại ngậm ngùi!!

16 SA MẠC NỞ HOA

*Đây ... Texas hay Iowa
Đêm Đông... ập đến muôn nhà...
Lắng nghe... hồn ta trần trở!
Thì thầm theo gió... giọt lệ sa!!*

*Giọt buồn se lạnh ... bên sông!
Sương rơi... phủ kín cả tư lòng...
Không có tuyết... nhưng vẫn lạnh giá!
Tê tái trong tim... nụ nhớ mong!*

*Iowa...giờ tuyết phủ đầy...
Trắng xóa lòng ta...trắng cỏ cây
Tháng năm dài...yên giấc ngủ...
Ngờ đâu...mọi việc lại đổi thay!*

*Đổi thay... theo bước chân đời
Đông Tây... thuyền mộng chơi vơi!
Phải chăng đây là điểm hẹn...
Vần thơ tuôn đến... chẳng gọi mời*

*Đông ơi... rồi Đông cũng chóng qua
Hồn thơ trẻ mãi... không già
Những mầm non đang chớm nụ...
Sa mạc khô cằn... lại nở hoa!*

17 CUỐI NĂM 2012

Mùa Đông đã đến rồi...
Đông Tây... cách biệt đôi nơi
Trời khắc nghiệt... mỗi nơi một khác
Vòng xoay cứ thế... muôn đời!

Đất nước Mỹ đang rung rinh
Đỉnh cao nhân loại chuyển mình...
Đang chọn người Lãnh đạo
Cầu ơn trên... Đấng Cao minh!

Việt Cộng ... xiềng xích bởi Hán gian
Âm mưu xâm lược... bạo tàn!
Người yêu nước... bị đày đọa
Trời nam tím ngắt... chiều hoang!

Thế hệ trẻ... vững niềm tin
Công đức Cha Ông... phải giữ gìn
Đứng vững trên đôi chân... tìm sự sống
Xứng danh con cháu Rồng tiên!

Mùa Đông... rồi cũng chóng qua...
Mầm non, búp nụ... nở hoa
Chúa Xuân đến... và sẽ đến
Bốn phương... hường cảnh Thái hòa.

18 CÂY HOA HỒNG

*Hồng ơi... bông đỏ lá xanh
Đông này... giá rét lộng hành!
Thôi rồi... nhụy tàn hoa héo
Cây cảnh trở trời... mong manh!*

*Lại thêm bão tuyết gần xa...
Bóng đen... xóa tóc là đà!
Chấp cánh cho mây mù khắp xứ...
Vùng vẫy... hò reo bản đồng ca!*

*Đồng ca... khô héo bao con tim!
Hời ơi... hạt giống mới nảy mầm
Bị quạ đen xót đi mất!
Thất vọng, u hoài... nỗi nhớ mong!*

*Giờ đây hậm hực... muốn chia ly!
Phản bội... nguồn sống diệu kỳ!
Xanh Đỏ... tượng trưng tình trời đất
Đau lòng Tạo Hóa... lệ tràn my!*

*Đời là thế... các con ơi!
Mọi việc... đều tốt cho đời...
Bến Tự Do... nhiều thử thách
Vinh quang gian dối... chỉ tạm thời*

19 HUẾ THUỜ ẤY

Gặp nhau vào mùa Đông
Chia tay... cũng mùa Đông!
Quảng đời... ôi quá ngắn ngủi!
Than ôi... nước mãi xuôi dòng!

Nhớ lại mùa Đông thuờ nào
Gặp Em... như thấy vì Sao
Huế ơi... mưa rào... giá rét
Ta bên nhau... hơi thở ngọt ngào!

Rồi bao mùa Đông qua...
Theo vận trôi nổi quê nhà!
Anh vào Nam công tác...
Mỗi độ Đông về... giọt lệ sa!

Mùa Đông... đất đỏ cao nguyên
Bảo táp con tim... lấm ưu phiền!
Dòng sông đời... chia lối rẽ...
Núi rừng ơi... mưa gió triền miên!

Giờ đây... đất khách quê người
Nơi đây chờ đón tuyết rơi...
Vạn vật... u buồn tê tái!
Hồn thơ... triều nặng tình đời!!

20 ĐẾN THĂM EM

*Anh đến thăm Em... một chiều Đông
Gió mưa... ươm hạt tơ lòng
Đường làng trơn trượt... hoa vội nở
Nón lá vượt tay... vào cõi tình không!*

*Em đón anh vào nhà...
Cúi đầu chào hỏi Má Ba
Liếc thấy em... cười chúm chím
Niềm vui lan tỏa khắp nhà!*

*Mọi người quanh quẩn bên nhau
Rộn rã trong tim... bến đã gặp tà
Ánh lửa hồng... thì thầm nhắc nhớ
Mau về lo chuyện Trầu Cau!*

*Nhưng rồi nghiệt ngã... đau thương
Đạn bom ngăn cách đôi đường...
Giông bão xưa... rẽ chia đôi ngã
Mỗi độ Đông về... lệ vấn vương!*

*Đông này... xứ lạ ... quê người
Hồn buồn theo áng mây trôi
Mượn cánh chim trời... bay về nơi ấy
Cây Sầu Đông... sầu héo nhìn trời!*

21 MÙA ĐÔNG NHỚ MẸ

Đông về...nhớ quá Mẹ ơi
Nhớ thương theo giọt mưa rơi!
Tranh nghèo...mái rơm vách lá
Bên bếp lửa hồng...thơm ngát làn hơi!

Cây sấu đông trước ngõ còn không ?
Thuở ấy...Mẹ ôm con vào lòng
Cùng với sấu đông trò chuyện...
Hãy đợi Xuân về... hoa lá, trở bông!

Nhớ quá... đường làng năm xưa
Bùn lầy trơn trượt... gió mưa
Áo tơi, nón lá... đưa con đi học
Hơi trâu cau... lấn áp gió mùa!

Giờ đây... biêng biếc cách xa!
Bên sông... nhìn mây gió là đà...
Hồn con bình bông về phương ấy
Hương tình Mẫu tử... tựa gắm hoa!

Ngày đêm con mãi nguyện cầu
Kiếp người quý hóa trần châu!
Đừng làm đau lòng đấng Tạo hóa
Bốn mùa ân phước nhiệm màu!

22 DÒNG ĐỜI

*Ngoài trời mưa gió ì ầm
Dòng đời... giả nghĩa, giả nhân!
Vi lòng tham... hại nhau chí chóc
Tê buốt tâm can... tím cả lòng!*

*Lắm nơi tuyết trắng bầu trời
Cây cành trơ trọi... giọt lệ rơi!
Bởi lòng tự cao, tự đại
Thịt rơi, máu đổ... cảnh đổi đời!*

*Những nơi không tuyết, chẳng mưa
Mây đen... đuổi gió nô đùa...
Hận thù,thách đố...lời gian dối
Bịt mắt Thánh Thần...lớp vải thưa!*

*Mùa Đông là cửa mùa Đông
Bốn mùa Tạo Hóa xoay vần...
Đừng làm đau lòng đấng Tạo hóa
Hồi kết cuộc... chùi khóc than!*

*Trách mình... chớ trách ai
Thương Để thương tất cả muôn loài...
Vi trí khôn... con người rước khổ...
Ngấn mặt lên... tìm ánh nắng mai.*

23 NOEL ĐÊM ẤY

Đêm ấy...chúng ta đón Noel
Tuyết rơi trắng xóa bên thềm...
Rưng rưng chấp tay... cầu nguyện
Xin tình chúng con...xuôi mái thuyền êm!

Chuông nhà thờ...hòa nhịp hồn nhau!
Gió mây hứa hẹn...chẳng phai màu!
Trong tim anh...lời Cha còn văng vẳng...
Phước lành...hai trẻ yêu nhau!

Hỡi ôi sự thế... bởi vì đâu!
Tháng ngày khô héo...lệ u sầu!
Vi tình đời... còn nhiều cách biệt!
Ngày chia tay... hẹn sẽ tìm nhau...

Rồi bao mùa Noel trôi qua...
Lời cầu kinh... nước mắt lệ nhòa!
Anh trở về... tìm em năm ấy...
Bóng hình ai theo gió... bay xa!

Noel năm nay lại về...
Phương trời xa... mây tím lê thê!
Thoang thoảng hơi em... trong lời cầu nguyện
Tạ ơn Cha... con vẫn giữ lời thề.

24 CÂY SẦU ĐÔNG

*Cảnh sấu đông, cây sấu đông
Ta nghe tê tái trong lòng!
Lạc lẽ nẻo hồn hiêu quanh!
Phương trời xa cách... nỗi nhớ mong!*

*Người ở trong ta, hay ta ở trong người...
Tơ lòng biết thuở nào vui!
Tuyết trắng hay tình đời phụ bạc!
Xót thương số kiếp người đời!*

*Mùa Đông không chính, không tà
Trắng đen là bởi lòng ta...
Mau gọi tâm hồn trong sạch,
Bàn tay nhân hậu...nhịp tình ca!*

*Rồi mùa Đông cũng chóng qua,
Cây sấu đông kết nụ, nở hoa
Chúa Xuân hát bài ca mới...
Ân sũng reo vang cảnh thái hòa*

25 NHỚ QUÊ

*Đông về cảnh vật đổi thay...
Nhớ Quê lệ úa chau mày!
Thu Đông thương nhau từ truyền kiếp
Dòng đời sao lấm cảnh chua cay!*

*Nơi đây... tiếp tục tuyết rơi...
Lá vàng tan nát... nở nụ cười!
Nhựa sống rĩ vào lòng đất mẹ...
Đợi mùa xuân đến, nở hoa tươi!*

*Tuyết rơi lạnh ngắt lòng ta!
Nhớ về quê cũ... lệ tuôn nhòa!
Theo gió buồn về thăm xóm cũ!
Mơ đồng tro tàn... nở ngàn hoa!*

*Vì đâu hời mẹ thân yêu!
Đó đây cách biệt quá nhiều...
Nơi ấy tình người khô cạn!
Nhựa sống điều tàn cảnh điêu hiu!*

*Mùa Đông thắm nhắc sầu đông?
Đã là dòng máu Lạc Hồng!
Không bao giờ quên nguồn cội!
Biển đời... đục trở thành trong!!*

26 TUYẾT TRẮNG

*Tuyết rơi trắng xóa khung trời...
Hồn ta ôm sợi tuyết rơi!
Xót thương... tình đời đen bạc!
Còn chi đâu... thân xác rã rời!*

*Tuyết rơi...gió thoảng rì rào...
Từ nơi xa thăm trời cao!
Yêu thương mang về khắp xứ...
Đất Mẹ rưng rưng...vỗ tay chào*

*Tuyết rơi...khắp thôn ấp, phố phường...
Tìm hoài...chẳng thấy người thương!
Ồ...vết chân ai còn đó...
Giá lạnh cô đơn... nổi loạn trường!*

*Đâu rồi...hời bóng hình ai!
Dù cho cửa đóng, then cài...
Trắng xóa...nóc nhà tường vách...
Thì thăm...chờ đợi...ở ngày mai!*

*Người ơi...biền biệt nơi đâu!
Khô héo con tim... bạc mái đầu!
Hồn ta trong trắng...luôn chung thủy
Xin mùa Đông chớ vội đi mau!*

27 GIÁNG SINH NĂM NAY

*Lạy Chúa... mừng đón Giáng sinh
Chúa ơi... vì đâu có sự tình!
Nhớ Con thơ... lòng đau như cắt!
Xin Mẹ Maria bồi dưỡng Tâm linh!*

*Đa tạ quý cô Giáo... có tấm lòng son!
Tình Sư Phụ... mãi trường tồn...
Đã lấy thân... cứu Học sinh vô tội
Ân tình...mây trắng phủ đời non ...*

*Đêm nay... Chúa xuống đời
Tình thương... sóng vỗ ngàn khơi
Ban phước trần gian đầy đau khổ!
Tạ ơn... nói không hết lời!*

*Con xin đa tạ... hồng ân!
Hook Sandy... tan nát cõi lòng!
Xin ánh sáng tình thương xoa dịu
Điều cõi trần... vượt cảnh long đông!*

*Muôn ngàn... đa tạ tình Cha!
Long lanh tỏa sáng khắp muôn nhà...
Biến đau thương... thành sức mạnh
Hòa bình nhân loại cất cánh ngàn nga!*

28 CHÚC MỪNG NĂM MỚI

*Chúc mừng Năm Mới bà con
Tiến lên... chân cứng đá mòn...
Dòng đời ... đã nhiều thử thách!
Bình minh ló dạng khắp đời non...*

*Năm Mới... nhưng vẫn mùa Đông...
Hương Thu sưởi ấm muôn lòng!
Đêm Đông giá lạnh... Hoa trời nở
Ân phước cho đời... thỏa ước mong!*

*Ngày dài, tháng rộng còn đây
Tuyết rơi trắng xóa đêm ngày...
Gội rửa cõi trần thân tục...
Cho hồn thanh khiết... cất cánh bay...*

*Bay đi khắp xóm khắp làng
Tình đời lật sổ sang trang!
Tìm lại cội nguồn sự sống
Vạn vật hò reo... giấc mộng vàng!*

*Niềm vui Năm Mới 2013
Sống Thần Dân Chủ...khắp muôn nhà
Sắc tộc, màu da...đều ca hát
Tình người xinh đẹp tựa ngàn hoa .*

Năm mới Thế giới vui mừng...
Màu xanh đất Mẹ sáng trưng!
Pháo bông... hò reo nhảy múa
Xao xuyên muôn tim... đón an bình.

Hiệp Chung Quốc... trái tim muôn người
Suối tình chia xẻ khắp nơi...
Đang vượt qua gian khổ thử thách!
Ánh sáng lung linh... vẫn rạng ngời!

Cỏi đời còn lắm khó khăn!
Đông Tây kèn cựa nhọc nhằn!
Độc tài gian dối đang hóng hách...
Lụn tàn... không sớm ăn năn!

Khổ cho đất Mẹ Việt nam
Vi lòng tham... tay đã nhúng chàm
Chơi với lửa... bị lửa đốt...
Nước đến trôn... thân xác nát tan!

Cầu xin Hòn thiêng núi sông
Tiếp tay con cháu Lạc Hồng...
Năm Mới... xây lại Đời Mới
Rạng danh sao sáng trời Đông!

Texas cuối năm 2012
(Tôi đã dời từ IOWA về TEXAS)
BS Tô Đình Đài

